QURAN (POLISH)

23 - Al-Mu'mÃ½nuun

1. Szczesliwi sa wierzacy,

2. ktÃ³rzy sa pokorni w swoich modlitwach,

3. ktÃ³rzy sie odwracaja od pustej gadaniny,

4. ktÃ³rzy daja jalmuzne,

5. ktÃ³rzy zachowuja wstrzemiezliwosc,

6. z wyjatkiem swoich zon i tego, czym zawladnela ich prawica , bo wtedy nie beda ganieni'

7. - a ktÃ³rzy pozadaja inne, poza nimi, sa wystepni -

8. ktÃ³rzy strzega powierzonych sobie depozytÃ³w i dochowuja zobowiazan;

9. ktÃ³rzy odprawiaja swoje modlitwy.

10. Tacy sa dziedzicami,

11. ktÃ³rzy odziedzicza Raj, gdzie beda przebywac na wieki.

12. Stworzylismy czlowieka z ekstraktu gliny.

13. Nastepnie umiescilismy go - jako krople nasienia - w naczyniu solidnym.

14. Nastepnie stworzylismy z kropli nasienia grudke krwi zakrzeplej; potem stworzylismy z tej grudki krwi zakrzeplej zalazek ciala; a z tego zalazka stworzylismy kosci; wtedy oblekalismy te kosci cialem; nastepnie uczynilismy go innym stworzeniem. Niech bedzie blogoslawiony BÃ³g, najlepszy ze stwÃ³rcÃ³w.

15. Nastepnie, z pewnoscia, pomrzecie,

16. a w Dniu Zmartwychwstania zostaniecie wskrzeszeni.

17. Stworzylismy ponad wami siedem drog i nie bylismy niedbali w dziele stworzenia:

18. Zeslalismy z nieba okreslona ilosc wody i utrzymalismy ja na ziemi; a przeciez My mamy wladze ja usunac.

19. I spowodowalismy, iz powstaly dla was dzieki niej ogrody z palm i winnej latorosli; sa tam obfite owoce, ktÃ³re wy zjadacie.

20. I drzewo wyrastajace z gÃ³ry Synaj, ktÃ³re wytwarza oliwe i przyprawe dla jedzacych.

21. Oto dla was jest przyklad w uzodach: My dajemy wam pic z tego, co znajduje sie w ich brzuchach; i sa w nich liczne dla was korzysci, z nich sie tez zywicie;

22. wy na nich, tak samo jak na okrecie, jestescie przenoszeni.

23. Wyslalismy Noego do jego ludu i powiedzial: "O ludu mÃ³j! Czcijcie Boga! Nie ma dla was zadnego boga oprÃ³cz Niego! Czyz wy nie bedziecie bogobojni?!"

24. I starszyzna - ci z jego ludu, ktÃ³rzy nie uwierzyli - powiedziala: "To jest tylko czlowiek jak wy; on chce sie wywyzszyc nad wami. A gdyby zechcial BÃ³g, to z pewnoscia zeslalby aniolÃ³w. My nie slyszelismy, zeby cos podobnego zdarzylo sie u naszych dawnych przodkÃ³w.

25. To tylko czlowiek opetany przez dzinny; dogladajcie go wiec przez jakis czas!"

26. Noe powiedzial: "Panie mÃ³j ! DopomÃ³z mi, . . poniewaz om uzniali mnie za klamce!" .

27. I objawilismy mu: Zbuduj statek na Naszych oezach i wedlug Naszego objawienia! A kiedy przyjdzie Nasz rozkaz i kiedy zakipi piec, wtedy wprowadz do niego ze wszystkiego stworzenia po parze i twoja rodzine, oprÃ³cz tych sposrÃ³d nich, przeciwko ktÃ³rym juz poprzednio zostalo wypowiedziane slowo. I nie przemawiaj do mnie w obronie tych, ktÃ³rzy byli niesprawiedliwi. Zaprawde, oni zostana zatopieni!

28. A kiedy urzadzisz sie, ty i ci, ktÃ³rzy sa razem z toba na statku, powiedz: "Chwala niech bedzie Bogu, ktÃ³ry nas wybawil od ludu niesprawiedliwych!"

29. I powiedz: "Panie mÃ³j i PozwÃ³l mi przybic do jakiegos blogoslawionego miejsca! Ty jestes najlepszym z tych, ktÃ³rzy doprowadzaja do przystani!"

30. Zaprawde, w tym sa znaki! I My jestesmy, z pewnoscia, doswiadczajacymi!

31. po nich utworzylismy inne pokolenie.

32. I wyslalismy do nich poslanca sposrÃ³d nich: "Czcijcie Boga! Nie ma dla was zadnego innego boga oprÃ³cz Niego! Czyz nie bedziecie bogobojni?"

33. I powiedziala starszyzna z jego ludu, ci, ktÃ³rzy nie uwierzyli i ktÃ³rzy za klamstwo uznali spotkanie rycia ostatecznego, i ktÃ³rym pozwolilismy sie cieszyc dostatkiem w zyciu tego swiata: "To przeciez tylko czlowiek, podobnie jak wy; ktÃ³ry je, co wy jecie, i ktÃ³ry pije, co wy pijecie.

34. A jesli posluchacie czlowieka podobnego do was, to z pewnoscia bedziecie stratni!

35. Czy on obiecuje wam, ze kiedy pomrzecie i staniecie sie prochem i koscmi, zostaniecie wyprowadzeni?

36. Daleko, daleko jest to, co wam zostalo obiecane!

37. Nie ma tu nic innego, jak tylko nasze zycie na tym swiecie; umieramy i zyjemy, i nie bedziemy wskrzeszeni!

38. Ten oto jest tylko czlowiekiem, ktÃ³ry wymyslil przeciwko Bogu klamstwo. My jemu nie wierzymy."

39. Powiedzial: "Panie mÃ³j, dopomÃ³z mi, poniewaz oni uznali mnie za klamce!"

40. Rzekl: "WkrÃ³tce oni zapewne beda zalowac!"

41. I slusznie pochwycil ich krzyk, i uczynilismy ich smieciem. Precz z ludem niesprawiedliwych!

42. I stworzylismy po nich inne pokolenie.

43. Zaden narÃ³d nie wyprzedzi swego terminu ani go nie opÃ³zni.

44. Nastepnie wyslalismy Naszych poslancÃ³w, jednego po drugim. Za kazdym razem, kiedy przychodzil do jakiegos narodu jego poslaniec, oni go uwazali za klamce. I tak posylalismy jednych za drugimi, i sprawilismy, iz przeszli do legend. Precz z ludem niewiernych!

45. potem poslalismy Mojzesza i jego brata Aarona, z Naszymi znakami i wladza oczywista,

46. do Faraona i jego starszyzny. Lecz oni wbili sie w pyche i okazali sie ludem dumnym.

47. Oni powiedzieli: "Czyz mamy wierzyc dwom smiertelnikom podobnym do nas, skoro ich lud to nasi niewolnicy?"

48. I uznali ich obydwÃ³ch za klamcÃ³w, i znalezli sie wsrÃ³d tych, ktÃ³rzy sa zgubieni.

49. I dalismy Mojzeszowi Ksiege - byc moze, oni pÃ³jda po drodze prostej!

50. I uczynilismy syna Marii i jego matke znakiem. Dalismy im schronienie na wzgÃ³rzu spokojnym i obfitym w zrÃ³dla.

51. O wy, poslancy! Jedzcie wysmienite rzeczy i czyncie dobro! Ja wiem doskonale, co wy czynicie.

52. Zaprawde, ten wasz narÃ³d jest narodem jedynym. Ja jestem waszym Panem. BÃ³jcie sie Mnie!

53. Oni jednak podzielili sie na rÃ³zne sekty; i kazda grupa cieszy sie tym, co posiada.

54. pozostaw ich wiec w bledzie na pewien czas!

55. Czy, oni przypuszczaja, ze to, co My im dajemy w postaci majatku i synÃ³w,

56. oznacza zachete do czynienia dobrych dziel? Przeciwnie! Oni nie sa tego swiadomi!

57. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy drza z obawy przed swoim Panem,

58. ci, ktÃ³rzy wierza w znaki swego Pana,

59. ci, ktÃ³rzy nie dodaja wspÃ³ltowarzyszy swemu Panu,

60. ci, ktÃ³rzy daja to, co daja, podczas gdy ich serca drza, iz maja powrÃ³cic do swego Pana

61. - oto sa ci, ktÃ³rzy sie spiesza ku dobrym uczynkom; oni sa pierwsi w ich spelnianiu.

62. My nakladamy na kazda dusze tylko to, co jest w jej mozliwosci. My mamy Ksiege, ktÃ³ra mÃ³wi prawde, i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.

63. Jednak serca ich pod tym wzgledem sa w niepewnosci. Oni maja jeszcze za soba inne czyny, oprÃ³cz tych, ktÃ³re stale popelniaja.

64. A kiedy My ukarzemy tych sposrÃ³d nich, ktÃ³rzy zyja w dostatku, wtedy oni beda blagac.

65. "Nie lamentujcie dzisiaj, przeciez nie otrzymacie od Nas pomocy!

66. Moje znaki byly wam recytowane, lecz wy obracaliscie sie na pietach,

67. okazujac dume wzgledem nich, i spedzaliscie noc na pustych rozmowach."

68. Czyz oni sie nie zastanowili nad tym slowem, kiedy przyszlo do nich to, co nie przyszlo do ich pierwszych ojcÃ³w?

69. Czyzby oni nie paznali swojego Poslanca, skoro sie go wyrzekli?

70. Albo tez czy powiedza, iz jest on opetany przez dzinny? Przeciwnie, on przyszedl do nich z prawda, lecz wiekszosc z nich nienawidzi prawdy.

71. A gdyby prawda poszla za ich namietnosciami, to, z pewnoscia, uleglyby rozkladowi niebiosa i ziemia, i ci, ktÃ³rzy sie w nich znajduja. Tak, przyszlismy do nich z napomnieniem, lecz oni od napomnienia sie odwrÃ³cili.

72. Albo czy ty zadasz od nich jakiejs daniny? Lecz obdarowanie pochodzace od twego Pana jest lepsze. On jest najlepszym z dajacych zaopatrzenie!

73. Ty wzywasz ich na pewno ku drodze prostej.

74. I, zaprawde, ci, ktÃ³rzy nie wierza w zycie ostateczne, od tej drogi odchodza.

75. A jeslibysmy okazali im milosierdzie i jeslibysmy odsuneli od nich zlo, to oni z pewnoscia trwaliby uporczywie w swoim buncie, bladzac na oslep.

76. I dosiegla ich Nasza kara, lecz oni sie nie podporzadkowali swojemu Panu; i oni sie nie upokorzyli.

77. Az kiedy My otworzymy przed nimi brame kary strasznej, wtedy popadna tam w rozpacz.

78. On jest Tym, ktÃ³ry stworzyl dla was sluch, wzrok i serce. Jakze malo jestescie wdzieczni!

79. On jest Tym, ktÃ³ry rozsial was po ziemi; i do Niego bedziecie zebrani.

80. On jest Tym, ktÃ³ry daje zycie i powoduje smierc. Do Niego nalezy nastepstwo nocy i dnia. Czy wy nie rozumiecie?

81. Przeciwnie, oni mÃ³wia podobnie, jak mÃ³wili praojcowie.

82. Oni mÃ³wili: "Czyz kiedy pomrzemy i staniemy sie prochem i koscmi, to czy na pewno zostaniemy wskrzeszeni?

83. To nam bylo juz obiecane, i poprzednio naszym ojcom, lecz to sa tylko basnie przodkÃ³w."

84. Powiedz: "Do kogo nalezy ziemia i ci, ktÃ³rzy sie na niej znajduja, jesli wiecie?"

85. Oni powiedza: "Do Boga!" Powiedz: "Czy wy sie nie opamietacie?"

86. Powiedz: "Kto jest Panem siedmiu niebios i Panem wynioslego tronu?"

87. Oni powiedza: "BÃ³g. Powiedz: "Czyz nie staniecie sie bogobojni?"

88. Powiedz: "Kto ma w swoim reku wladze krÃ³lewska nad kazda rzecza? I kto roztacza opieke, a opieki nie potrzebuje - jesli wiecie?"

89. Oni powiedza: "To jest BÃ³g!" Powiedz: "Dlaczego wiec jestescie zaczarowani?"

90. Tak! Przyszlismy do nich z prawda, lecz oni na pewno sa klamcami!

91. BÃ³g nie wzial Sobie zadnego syna i nie bylo z Nim zadnego boga. Bo wÃ³wczas kazdy bÃ³g zabralby to, co stworzyl, i jeden z nich wyniÃ³slby sie ponad innych. Chwala niech bedzie Bogu! On jest ponad to, co Jemu przypisuja!

92. On zna to, co jest skryte i co jest jawne. On jest wyniosly ponad to, co Jemu dodaja jako wspÃ³ltowarzyszy!/

93. Powiedz: "Panie mÃ³j ! Jeslibys mi tylko pokazal to, co im zostalo obiecane!

94. Panie mÃ³j! Nie umieszczaj mnie wsrÃ³d ludu niesprawiedliwych!"

95. My niewatpliwie mamy moc pokazac ci to, co im obiecujemy.

96. Odpychaj zlo za pomoca tego, co jest lepsze. My znamy najlepiej to, co oni opisuja!

97. I powiedz: "Panie mÃ³j ! Szukam ucieczki u Ciebie przed podszeptami szatanÃ³w!

98. I szukam ucieczki u Ciebie, Panie mÃ³j, by oni nie zjawili sie u mnie!"

99. A kiedy przyjdzie do ktÃ³regos z nich smierc, on powie: "Panie mÃ³j! Odpraw mnie z powrotem!

100. Byc moze, ja uczynie jakies dobre dzielo wsrÃ³d tego, co pozostawilem." Alez nie! To jest tylko slowo, ktÃ³re on wypowiada; a za nimi jest przegroda az do Dnia, w ktÃ³rym oni zostana wskrzeszeni.

101. A kiedy zadma w trabe, to tego Dnia nie bedzie zadnego pokrewienstwa miedzy nimi ani tez nie beda sie wzajemnie wypytywac.

102. Wtedy ci, ktÃ³rych szale okaza sie ciezkie, beda szczesliwi.

103. A ci, ktÃ³rych szale okaza sie lekkie, beda tymi, ktÃ³rzy stracili samych siebie. Oni beda przebywac w Gehennie na wieki.

104. Ogien bedzie palil ich twarze i beda wykrzywiac wargi, ukazujac zeby.

105. "Czy nie byly wam recytowane Moje znaki? Lecz wy uwazaliscie je za klamstwo."

106. Oni powiedza: "Panie nasz! Opanowalo nas nieszczescie. Jestesmy ludzmi bladzacymi.

107. Panie nasz! Wyprowadz nas z niej ! A jesli bedziemy ponownie czynic zlo, to wtedy bedziemy rzeczywiscie niesprawiedliwi."

108. On powie: "Pozostancie tam ze wstydem i nie mÃ³wcie do Mnie!"

109. Przeciez mÃ³wila. czesc Moich slug: "Panie nasz! My wierzymy! Przebacz nam i miej nad nami milosierdzie! Ty jestes najlepszym z milosiernych!"

110. I wy szydziliscie z nich, tak iz zapomnieliscie o wspominaniu Mnie, kiedy sie z nich wysmiewaliscie.

111. Oto Ja dzisiaj wynagrodzilem ich za to, iz byli cierpliwi; oni triumfuja.

112. On powie: "Ile lat przebywaliscie na ziemi?"

113. Powiedza: "Przebywalismy jeden dzien albo czesc dnia. Lecz zapytaj tych, ktÃ³rzy licza."

114. On powie: "Przebywaliscie niewiele czasu. Gdybyscie tylko wiedzieli!

115. Czy sadzicie, iz My stworzylismy was nadaremnie i ze nie zostaniecie do Nas sprowadzeni?"

116. Niech BÃ³g bedzie wyslawiony, KrÃ³l, Prawda! Nie ma boga, jak tylko On, Pan tronu szlachetnego!

117. A kto wzywa, obok Boga, jakiegos innego boga, nie majac na jego istnienie zadnego dowodu, ten musi zdac rachunek u swego Pana! Zaprawde, niewierni nie beda szczesliwi!

118. I powiedz: "Panie mÃ³j ! Przebacz i zmiluj sie! Ty jestes najlepszy z milosiernych!"